

Telegraful Roman

Abonamentul:

Pe un an 32 coroane.

Pe șase luni 16 cor. — Pe trei luni 8 cor.

Corespondențe

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», Strada Măcelarilor Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor, după învoială

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, Strada Măcelarilor Nr. 45.

Recunoștința M. Sale Regelui Ferdinand

Trupele române din Ardeal și Bucovina
lăudate de M. S. Regele Ferdinand

Știrile primite din Ardeal și Bucovina arată că peste tot locul, atitudinea și purtarea armatei române a făcut cea mai bună impresiune. Însuși Ungurii, asupratorii de veacuri a tot ce este român, arată prin gazetele lor admirări pentru ordinea, disciplina și ținuta armatei române. Pentru această atitudine demnă de scopul înalt de a apără viața și avutul tuturor locuitorilor, demnă mai ales de neamul românesc pe care trupele au venit să-l ajute, pentru a trăi liber și neasuprit, țara întreagă le este mulțumitoare. Să știe în următoarele ofițerii și soldații, că ținuturile liberate văd în ei simbolul unor timpuri de dreptate și de libertate.

Maiestatea Sa Regelui Ferdinand I. aprețind această înaltătoare atitudine a însărcinat comandamentul a multumi tuturor trupelor și a le în- demnă să continue a se purta cu aceeașă cinste și demnitate care le-a călăuzit până acum față de toți. Brațul soldatului român să fie întotdeauna scut celor slabii, prin aceasta vom continua să dovedim lumii că poporul român liber, tare și unit formează una dintre cele mai puternice garanții ale dreptului și libertății omului.

Nu-s acasă...

(x) Ziarele mari ale apusului luminat nu mai sănt astăzi *acasă*, când la ușa lor bate informatorul maghiar cu pălăria în mână, trimis acolo de «patriotii» îngrijorați de soartea țării desfăcute de Austria și doritoare în bună parte de a scăpa din ghiarele apăsătorilor de ieri.

Autorități ungurești, în cap cu guvernul și cu Academia maghiară, nu crăță banul, pentru a trimite agenți nu numai în satele și orașele românilor și ale slovacilor, ci și departe în străinătatea cultă, în scop de a «lumină», a «rectifică», a «tălmăci» părerile opiniei publice, «seduse» de propaganda nemaghiară.

Cu amarul în suflet, cu față în sudori crunte, se întorc acum acești mijlocitori, — după ce au incassat boala băncii dela instituțiile și redacțiile, unde nimeni nu i-a poftit.

Sprintenii însărcinați cu misiuni în Europa își vor fi zis, înainte de plecare, este doar vorbă de *țărișteata* popoarelor; este vorba de o lume nouă, unde nu va domni ură și nedreptatea; ci se va statori o rânduială, care să mulțumească pe națiile

mari și mici; se vor aduce hoțărări nu *despre noi fără noi*, ci din partea oamenilor de-a dreptul interesați.

Se poate ca, pe lângă toate ideile acestea democratice, totuș lumea cultă să nu fie acasă pe seama peregrinilor unguri?

Cum se explică nepotriveala lucrului?

Dacă maghiarii ar avea memorie mai credincioasă, nu s-ar prea mira mult de neizbândea suferită.

Parisul, Roma, Londra și Washingtonul știu exact, că fosta Ungarie îngrămădise în sine un leghion de greșeli și păcate. Școalele ei, înființate de stat, maltratau și batjocoreau tot ce nu era unguresc; nemaghiarilor nu li se permitea, — în contracicere cu legea pozitivă, — să-și înalte școale naționale nici pe banii lor; ținuturile se țineau copleșite de funcționari neînțelegători ai trebuințelor poporului, de care erau străini din toate punctele de vedere; s-au arondat comitate nemaghiare numai pentru a lovi în naționalități; s'a înființat o episcopie fără rost, (și ni s'a pus în vedere o două), neavând altă țântă nici una, nici alta, decât a zdobi ființa națională a credinciosilor; s'a prigonit presa mai rău ca în Rusia; se impuneau numiri ungurești de localități până și în manualele de *gramatică nemaghiară*, — un lucru ce nu s'a pomenit, — afară de Ungaria, — în nici o țară din lume... Si căte altele! Pomelnicul lor ar face volume.

Acestor vechi păcate, care nu se pot îndrepta cu una cu două, le răspunde Prezidentul Wilson în cuvintele grăite la adresa germanilor, cari nu de mult îl invită să le viziteze țara.

Cuvintele wilsoniane privesc și pe germani, și pe maghiari.

Germania a intrat în răsboi, că să susțină și mai departe *supremația* ungurească asupra nemaghiarilor.

Anglia, Franța și America, dimpotrivă, luaseră în programul lor de răsboi *liberarea națiunilor mici de sub impăratiori*.

In realizarea acestui punct, Germania — cum zice Wilson — trebuie să plătească și să se pocăească. Va să zică, tot asemenea vor suferi și soții Germaniei, maghiarii, reparând deplin — ca să nu se mai repete — greșelile și păcatele săvârșite de dânsii ca stăpânitori lacomi, cumpliți și ne-prințepuți, asupra popoarelor de alte limbi ale Ungariei dispărute, care nu trebuie să reînvie.

Pentru această Ungarie oamenii nu-s acasă!

Din Budapesta

Generalul Berthelot a încunoștiunit comitetul armistițiului că a împuțernicit trupele române să depășească linia demarcațională și să ocupe ur-

mătoarele puncte strategice: *Sigetul Marmăiei, Mărgita, Sătmărul, Ora-dea-mare, Dej, Arad, Radna*.

Cătră Românilor din comitatul Sibiului și din părțile învecinate

Fraților Români!

Cu bucurie Vă vestim, că în curând vom avea între noi un oaspe ales, care va veni să ne cerceteze, voind să afle, ce fel de oameni suntem și în ce împrejurări viețuim.

Oaspele acesta ales va fi vestitul general francez Berthelot (cetățean Berthelot), comandanțul oștirilor Antantei, trimis de peste Dunăre, ca să curențe Tara Românească de Nemții predațori și să facă rânduială în Ucraina și în celelalte părți ale Rusiei.

Cine n'a auzit de viteză și de iștețimea generalului Berthelot, precum și, cu deosebire, de dragostea lui ferbinte pentru neamul nostru românesc?

Acum doi ani, când România, care și trimise oștile să ne mantuiască de jugul străin, ajunsese în strămoare aşă de mare, nobila Franță trimise pe viteazul general Berthelot în ajutorul fraților noștri de peste Munți, și marele general, împreună cu ofițerii cel puțin 1000 de români, nu crucea nici o oboseală, ca să îmbărbăteze și să întocmească din nou sirurile de luptători ale fraților noștri.

El puse în serviciul armatei române toată știința sa de comandanță, împărtășii cu ostașii români toate ostenele și toate greutățile, și astfel, prin silințele lui și cu ajutorul lui Dumnezeu și prin vitezia fraților noștri, oastea română opri în loc năvala dușmană, ce se îndreptase și asupra bătrânei Moldove, isbutind a seceră biruințele strălucite dela Oituz, Mărăști și Mărășești.

El rămase în sirurile armatei române până astăzi primăvară, când, în urma turburărilor din Rusia, urmate de pacea dela Brest-Litovsc, ori ce luptă mai departe era cu neputință.

Atunci bravul general se depărta din hotarele Moldovei, din mijlocul noilor săi tovarăși de luptă, pe care-i prinsește aşă de dragi, cu lacrimile în ochi.

Si acum acest mare comandanță, acest mare binefăcător și binevoitor al neamului nostru, căruia i suntem datori vecinică recunoștință, va certă ținuturile noastre, și peste câteva zile, precum și se aduce la cunoștință, vom avea fericirea a-l întâmpină și a-l vedea în Sibiu, în mijlocul vitezelor trupe, cu care s'a luptat împreună în vara anului trecut.

Datori suntem cu toții, să-i eşim întru întâmpinare și să-l primim cu toată cinstea, ce se cuvine unui bărbat aşă de mare și unui prieten aşă de credincios neamului nostru românesc.

Să-i dovedim prin căldura, cu care-l vom primi, că Românuș știe prețul pe oamenii mari și nu dă uitări binele ce i se face.

De aceea îndemnăm pe toți Români de înimă, și mai cu seamă pe sătenii noștri, să vine la Sibiu spre întâmpinare în ziua când va sosi și care zi se va face cunoscută peste tot prin telefon sau prin telegraf. (E vorba, ca sosirea să fie Mercurea viitoare, în 19 Decembrie v. 1918, sau 1 Ianuarie n. 1919.)

Din fiecare sat să se întocmească câte o ceată frumoasă de flăcăi sau bărbăți îmbrăcați în hainele cele mai de cinstă, în portul curat românesc din acel sat și nu în haine corcite sau schimonosite ca la oraș, și fiecare ceată, în frunte cu preotul și cu alții conducători ai satului, să vine cu steagul său și cu o tablă cu numele satului.

Se pot purta și table cu inscripții: *Vive la France*, — sau: *Vive le grand général Berthelot!****

Femei și fete curățele încă pot veni, deasemenea îmbrăcate în hainele cele mai frumoase și neschimonosite.

Unde se găsesc în sat și läutari (muzicanți, ceteră) buni, să se aducă și aceștia, căci, dacă va da Dumnezeu o vreme bună, se pot face și jocuri, ca să vadă oaspele nostru ales, ce știm și noi, și ce obiceiuri avem. — Iar unde sunt coruri sau orestre populare, acestea încă să învețe câte-o cântare frumoasă, ca să dovedim, că ne pricepem și la muzică.

Dar peste tot, ceice vor lua parte la primire, să bage bine de seamă, cum se poartă, ca să nu ne iasă veste slabă în lume.

Felul cum au să se așeze în oraș feluritele grupe și ce au să facă, se va aduce la cunoștință în ziua primăverii, și și mai înainte cu vreo zi două, din partea Legiunii române din Sibiu, Str. Poplăci, Nr. 7.

Să ne vedem cu bine aşa-dară în Sibiu, la primirea marelui prieten al neamului nostru românesc!

Sibiu, 12/25 Decembrie 1918.

Sfatul național român din orașul și comitatul Sibiu.

Ordononță

Se aduce la cunoștință generală, că comandanțul trupelor din Transilvania cu ord. Nr. 51 a dispus următoarele:

1. Toți ofițerii cari poartă uniforma fostei armate austro-ungare, fie că au fost ofițeri activi, sau de rezervă și fie că astăzi fac parte din legiunile românești, sau gărzile naționale săsești, sănt obligați ca atunci când sănt în uniformă să respecte semnele exterioare de respect prevă-

*) Cetățean: *Viv la France* = Trăiesc Franța.

**) Cetățean: *Viv le gran jeneral Berthelot* = Trăiesc marele general Berthelot!

zute de regulamentele militare și în special salutul militar.

Această îndatorire o au și toți soldații din găzii sau demobilizați cari au obligația de a saluta pe toți ofițerii români. Acei cari nu vor respecta aceste dispoziții, vor fi conduși la comanduirea pietei și nu li se va mai tolera portul uniformei.

2. Toți ofițerii activi și de rezervă vor fi obligați ca până în ziua de 1 Ianuarie 1919 să se înscrive la comandamentul de piață, unde vor trebui să arate:

a) Numele și pronumele și gradul ce are.

b) Corpul din care a făcut parte în ultimul moment și ce funcție sau comandă a avut.

c) Unde au avut garnizoana sau locuința înainte de răsboi.

d) Unde locuște (strada și numărul) în prezent.

e) Ce ocupație sau însărcinare are în prezent.

Acei cari nu se vor prezenta la comanduirile de piață, spre a comunica datele de mai sus, se vor considera ca refractari și vor fi expulzați.

Comandanțul trupelor din Transilvania

General MOȘOIU.

Sef de stat major
Locot.-col. Negulescu.

Inchinarea Sibiului în fața marelui fiu al Ardealului, Generalului Moșoiu

A trebuit să se întâmpile. Era dorința nestrâmutată a Sibienilor să-și reveleze sufletul plin de admirație și de recunoștință față cu viteazul General. Si Generalul a cedat ficsând pentru astăzi Vineri timpul de recepționi.

Si am avut în cursul acestor recepționi deosebita fericire să învățăm a admira în generalul Moșoiu nu numai pe viteazul conducător de oști, pe omul fapelor mari, ci și pe omul cu sufletul, bogat în cunoștințe, pe omul învățat, pe diplomatul исcusit și pe omul cu inimă izvor de sentimente nobile.

Palatul care atâtă vreme a făcut cald și tincit sălaș comandanțului habsburgic Köves, s'a înfișat de puterea Duhului românesc care s'a instăpănit în toate camerele lui. Aici a primit generalul Moșoiu prințul admirării ce-i aduceau delegațiile sibiene.

Cea dintâi a fost biserică ortodoxă română care a depus omagiile la picioara reburitorului general. Consistorul, și prof. sem conduși de I. P. C. Sa arhimandritul și vicarul Dr. Eusebiu Roșca apar în fața maiestosului Ardelean asigurându-l prin rostul așezat al conducătorului despre devotamentul lor. Generației de astăzi zice I. P. C. Sa i-a fost rezervat de proverină dinăuntru să fie părtășă de bucurie, care prin cuvinte nu se poate exprima, ca după priponiri de veacuri să vadă înfăptuit idealul nostru național pentru care strămoșii noștri au oftat în sufletul lor.

Ziua de 24 Decembrie n. când glorioasa armată a României mari a intrat în Sibiu a devenit pentru noi zi de îndoială însemnată istorică, pentru că această zi este și ziua aniversară a restaurării mitropoliei noastre ortodoxe române după văduvia de veacuri deasemenea pline de asupriri și suferințe.

Accentuează că este o mândrie pentru noi ca decorul acestui act a fost hărăzit unui fiu din Transilvania. Cere scut și sprijin pe seam bisericii ortodoxe române din Transilvania dorind ca bunul Dumnezeu să-i stea întrajutor ca să poată desvărsi idealul neamului.

Mulțumind pentru omagiu, generalul Moșoiu răspunde grăind:

Simăsc o deosebită bucurie văzându-mă în fața reprezentanților bisericii românești, a acelei biserici sub stresina și ocrotirea căreia s'a urzit și tăsus întreaga istorie a neamului nostru de pe plaiurile acestea. La razele ce răspândeau ea s'a infirpat sufletul neamului și măreful act al unirii se poate privi cu drept cuvânt fiul bisericii românești. Doar umilii preoți și

conducătorii lor au crescut în inimile țărănilor sentimentele românești și au ținut treză conștiință de neam. Sub ocrotirea bisericii și-a putut păstra neamul intact și neștirbit sufletul. Si tocmai pentru aceasta a trebuit să îndure multe și pagâne priponiri, a trebuit să suferă cele mai chinuitoare umiliri din partea opresorilor. Abia providențialul Șaguna a putut să-i asigure pentru dezvoltare o așezare mai scutită și mai prielnică. Astăzi biserică aceasta, care a lucrat atât de mult pentru apărarea neamului, va aduce în razele libertății și dreptății roduri insușit mai multe solidificând România mare.

Urmează reprezentanții bisericii greco-catolice, în numele căruia vorbește protopopul Togan: În numele tuturor credincioșilor acestei biserici aducem omagiile și devotamentul nostru glorioasei armate române asigurându-Vă că suntem toți uniți în cugete și simțiri de la Tisa până la Nistrău. Intrarea D-Voastră în orașul Sibiu dorim din adâncul inimii să fie încununată cu cea mai deplină isbândă. — Traiți la mulți ani. —

Răspunzând cu mulțumiri generalul Moșoiu amintește binefacerile ce au răsărit pentru întregul neam în urma apropierei de Roma. Cittori înțelepți au deschis arhivele Romei și au desgropat treculul de glorie nemuritoare a neamului, tornând în sufletul lui obidit puteri nouă de viață și aprinzând nădejde și credință în ceasul unirii tuturor Românilor. Ceasul a sosit. Astăzi nu vom crăta nici o jertfă, ca visurile ce au frâmantat mintea lui Klein, Sincai și Barișu să fie pentru veci înfăptuite. Adevarat aveam mulți dușmani, aveam și mulți și puternici prietini, și Dumnezeu e cu noi, cu dreptatea.

Biserica papista se prezintă prin clerul ei înalt afător în Sibiu. Aduce în limba germană cu accent unguresc omagiile de admiratie armatei române care-i exemplu de ordine și de disciplină și cere scut și ocrotire pentru biserică, instituțiile și credincioșii ei. Încheie cu: Gott gebe Ihnen Herr General seine Hilfe und seinen Segen!

Luteranii și consiliul național săesc reprezentat în număr mare își exprimă prin graiul avântat și poetic al preotului Schulerus adâncul devotament și cere ca brațul de ocrotire al viteazului general să se întindă cu bunăvoie asupra bisericii și școalii lui, săsești, care a stat totdeauna deschisă tuturor cetățenilor și în care mulți luptători fruntași ai poporului român și-au făcut educația. Ea a fost și este și astăzi o avere comună. Voim, ni-e ferma voință să conlucrăm în armonie deplină cu neamul românesc și de aceea recomandăm instituțiile noastre cu toată încrederea puternicului D-Voastră scut.

Generalul Moșoiu plăcut atins de încrederea hotărâtă ce i se aduce, asigură reprezentanții săi de scut și siguranță avutului și persoanei. Da, au trăit și lucrat frâște, deși au fost și epoci când politicește s-au despărțit unii de alții. Așa au fost vremile. Astăzi poporul săesc poate fi cu toată încrederea față cu România, care știe să ocrotească comorile lui culturale și materiale. Voim să conlucrăm în deplină înțelegere în cadrele statului român!

Reformații își depun omagiile prin preotul Nagy, care salută scurt, curuște, Israeliții vorbesc nemේște declarând că israeliții sunt pretutindenea supuși.

(Va urma)

Massaryk în Praga

Raportul președintelui. — Despre români. — Despre maghiari.

Președintul republiei ceho-slovace, Toma Massaryk, care a fost sufletul acțiunii de propagandă sistematică în realizarea aspirațiilor naționale îndreptățite ale poporului său, a invitat în 23 I. c., în sala de primire a prim-ministrului ceho-slovac în Praga pe toți membrii adunării naționale. Prezenți erau și numeroși invitați străini, între cari se găseau reprezentanții Franței și ai celorlalți aliați.

Massaryk a citit un intemeiat raport despre caracterizarea răsboiului și despre actuala prăbușire a monarhiei habsburgice.

Sperăm, — zice Massaryk, — că între români și slavii de sud se va stabili înțelegere, în ceea ce privește chestiunea Bănatului, vecinătatea cu români ne face posibilă atingerea nemijlocită cu România.

In vorbirea sa mai departe, Massaryk se exprimă astfel:

Răstoianul a dovedit, că politica unila-

terală a maghiarilor și-a nemijlo trebue să cadă. A și căzut pentru totdeauna. De- spre maghiari n-am să pierd multă vorbă. În veacul trecut, până pe la anii 60 au jucat rol modest; atunci însă a început a ieșii la suprafață fertilitatea pământului lor, și prin aceasta au ajuns la importanță economică în raport cu Austria industrială. Au și încercat să exploateze starea aceasta. Clădirea statului a săvârșit-o nobilimea feudală cu sprijinul capitaliștilor; însă toată alcătuirea aceasta, întocmai ca și constituția meșteșugită a habsburgilor, prin loviturile năpraznice ale răsboiului s'a dărămat cu desăvârșire.

Dovadă a lipsei de judecată, a fost faptul, că un popor ca maghiarii a putut stoarce atât timp patru națiuni: pe slovaci pe ruteni, pe români și pe slavii de sud. Cavour, renomulat bărbat de stat italian, știa că maghiarii nu respectează libertatea altor națiuni, deși trebuiau și dânsii să se apere împotriva nemijlo.

Maghiarii politicește trăiau, chiar și în cursul răsboiului de acum, numai din prestigiu obținut în 1848; dar perfidia propagandei lor a fost curând observată prețindeni, și astăzi aliații înțeleleg lămurit, că maghiarii au drept să și creeze statul național numai din ei însiși. Minoritatele maghiare au să primească toate drepturile civile. El, maghiarii, au fost destul de cruzi să zică: «Slovacul nu-i om» (A tot nem ember); noi însă n'avem să-i plătim cu aceeaș monedă. Noi nu dorim, decât ca pământul slovac să primească, din orice punct de vedere, hotare potrivite pentru desvoltarea sa. —

Insuflările aplauze au acoperit cuvântarea președintelui Massaryk.

Stirile zilei

In Zarand. Trupele române și-au făcut intrarea în Brad și Baia-de-Criș, în mijlocul unui entuziasm cum nu s'a mai văzut în tot Zarandul.

Impotriva bolșevismului. Aliații din Înțelegeri au de scop să pună sfârșit bolșevismului în Rusia. Ministerul de externe francez Pichon a raportat în secția pentru externe a camerei franceze despre toate măsurile luate cu gândul de a sprijini autoritățile rusești, care se luptă împotriva bolșevismului.

Congresul amplioaților administrativi români. Amplioații administrativi comitetan și comunalni români ai comitatului Sibiu în frunte cu primpreședintele Petru Drăghici, asesorul și vicepreședintele sedrii orfanale comitatense Ioan Henteș și pretoarele Dr. Ioan Miclea, în conferință din 21/XII. 1918. n. a decis convocarea la Sibiu la 12 Ianuarie 1919 a unui congres general al tuturor amplioaților administrativi români din toate ținuturile unite cu România mamă prin adunarea dela Alba-Iulia.

Sunt poftiți toți funcționari români cu fragede de înimă a prezenta la concurs lucrări în scris sau verbale.

Comitetul aranjator cu sediul în Sibiu constă din președintele Ioan Henteș, asesor și vicepreședintele sedrii orfanale comitatense din Sibiu, apoi pretoarele Dr. Ioan Miclea v. președinte; notarul comunal George Bărbat secretar; ca notari Ilie Muști, Adam Micu, Vasile Moșoiu și Adrian Iacob, notari comunalni.

La congres va assista și delegatul consiliului dirigent român.

In contra Germaniei. Polonezii voiesc să desfacă din Germania, pe seama Poloniei, următoarele teritorii: Prusia răsăriteană, Posen, Silezia și Pomerania, — în vreme ce la Berlin partidele social-democrate continuă luptele între sine.

Teatre în Sibiu

Cinematograful Orașului. Piața Hermann. Directoară: D-na M. Scholtess.

Duminică și Luni: *Familia blestemată*, mare dramă în 5 acte.

Incepul la: ora 6^{1/2} seara.

Cinematograful Apollo. Strada Schevis. Directoară: D-na Emil Toth.

Duminică și Luni: *Dramă studențească* în 5 acte.

Marți și Miercuri: *Dr. Gar el Hama*, film Nordisk.

Incepul la: ora 7 seara.

Aviz

Pentru «organizarea farmaciștilor» subscrise rugă pe toți asistenții de farmacie (diplomați) să-și comunice în timpul cel mai scurt adresele lor la președintele ad hoc, d-l farmacist-locotenent Stefan Moga, Sibiu, Strada gării.

George Cutean, Voicu Cloaje, Ionel Popa, Cornel Ornescu, Victor Pop, Nicolau Kiss Micu, Stefan Moga, George Stroia.

Din cauza inventarizării, prăvălia noastră este închisă în zilele 27, 28, 30 și 31 Dec. a. c. în orele după ameazi.

Carol F. Jickeli.

Mare assortiment de peruci de păpuși și cozi

Se fac tot felul de lucrări de couafor la:

Fritz Essigmann, frizer, 1–2 (317) Sibiu, Strada Faurului 15.

In urma sezonului înaintat, se vând cu prețuri mult reduse toate soiurile de

pălării, bonete pentru copii și căciulițe

Tot acolo se primesc pentru sezonul apropiat: o modistă, o pregătitore (Vorarbeiterin) și o începătoare.

Cu distins respect:

R. Neumann Sibiu, Strada Cîzăndie 16, îndărât în curte, etajul I.

De vânzare

Două covoare, de lână curată, lucru de mână, cele mai frumoase modeluri, sănt de vânzare în Sibiu, Strada Seifert 6 (Konradwiese).

Dejun, prânz și cină se poate căpăta în pensiunea acum deschisă a lui A. Oleksik, Sibiu, Strada Măcelarilor, 7—9. Prețuri moderate și serviciu prevenitor. 300 1—3

BANCA GENERALĂ DE ASIGURARE MUTUALĂ „TRANSILVANIA”, SOCIETATE PE ACȚII.

Aviz

Banca generală de asigurare «Transilvania», societate pe acții aduce la cunoștință, că acțiile nouă se pot lua în primire la cassa băncii, în Sibiu, pe lângă prezentarea titlilor provizorii.

Sibiu, la 28 Decembrie 1918.

1—2 (321)

Direcționarea.

Aduc la cunoștință Onor. public, că întorcându-mă acasă de pe câmpul de luptă, am deschis un

salon de modă pentru croitoria de domni și militari.

Rugând sprijinul Onor. public, semnez cu stimă:

Nicolae Popa, croitor. Sibiu, str. Măcelarilor Nr. 30.

Aduc la cunoștință Onor. public, că întorcându-mă acasă de pe câmpul de luptă, am deschis un

salon de modă pentru croitoria de domni și militari.

Rugând sp